

е вѣрно. То е вѣрно и за това, защото той като е призналъ всичко, щѣше да признае и това обстоятелство, ако да е билъ писвалъ на Пенкова за Моллова. Но Миларовъ категорически заяви тукъ, че нѣма подобно нѣщо, толкова повече, че той не е знаалъ за скъсването на писмото. Ако да е писано такова писмо, Миларовъ щѣше да признае, защото, ако отрѣчеше, можеше да му се прѣдстави и тогава той не можеше вече да крие. Па най-послѣ неможеше и да съществува такова писмо, защото Миларовъ емигрира отъ България отъ 1886 год. и прѣзъ всичкото врѣме той не е ималъ възможность да бѣде въ сношение съ Д-ра Моллова, нито слѣдъ завръщанieto си. Вий знаете, че Миларовъ не е съобщилъ на Пенкова за заговорѣтъ въ Одесса, нито за планѣтъ на тоя заговоръ, та за това и не може да се вѣрва, че Миларовъ е билъ до толкова довѣрчивъ къмъ Пенкова, щото да му съобщи и за тукашния заговоръ нѣщо, особено като се има прѣдъ видъ, че Миларовъ слѣдъ като се е срѣщналъ съ майка си, се е отказалъ вече отъ всѣкакъвъ заговоръ. Свидѣтельтъ Пенковъ нарича Миларова за главатаръ, за сериозентъ човѣкъ, за човѣкъ, който се е готвялъ да убива Князѣтъ и М-ръ Прѣдсѣдательтъ, а пъкъ отъ друга страна иде да нарича Д-ръ Моллова за главатаръ. Че може ли това да се вѣрва. Пенковъ казва, че Миларовъ му билъ говорилъ не за заговора въ Одесса, а за тукашенъ заговоръ и че той го само слушалъ, безъ да му отговаря *да* или *не*, защото се държалъ въ резерва. Миларовъ заминалъ за Карнобатъ и отъ тамъ писалъ на Пенкова да му испрати Вергилия, но какво отъ това? Нима това може да служи за доказателство, че Миларовъ е корреспондиралъ съ него за всичко? Но най-интересното е тукъ показанието на Пенкова, което се състои въ това, че той билъ получилъ отъ Миларова писмо въ София безъ адресъ. Това е вече вѣнъ отъ всичко. Нима тоя Пенковъ е такава голѣма личность, толкова много извѣстна, щото да получава писма безъ адресъ? Че нима София е толкова малко село, щото да бѣде извѣстенъ всѣки който дойде и да получава писмата си безъ всѣкакъвъ адресъ. За София Пенковъ не е билъ нищо друго, освѣнъ единъ празноскитающъ се, не извѣстенъ почти никому и за това не е вѣрно, че е получилъ прѣдметното писмо, въ което той е казалъ, че се говорало за Д-ръ Цачева, Кисова за нѣкакъвъ си шурей на Гуджева и за мнозина други. Тѣзи не бивалици, за които е говорилъ тоя класически свидѣтель и